

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414202310
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8414202310.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Jany Jančíkovej v sporovej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného: Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615, proti žalovanej: W. Z., I. X.X.XXXX, G. Z. G. X, XXX XX L., za účasti: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpeného: JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 1.139,52 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č. k. 4C/98/2014-65 zo dňa 17.2.2017, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej zamietavej časti čo do zaplatenia sumy vo výške 516,20 eur.

Ruší rozsudok vo výroku III. o náhrade trov konania strán sporu a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 612,62 eur v pravidelných splátkach vo výške po 15,- eur mesačne, splatných vždy do 25. dňa v mesiaci tak, že omeškanie jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania strán sporu rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Posledným výrokom vyslovil, že ani vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

2. Vychádzal zo zistenia, že z listiny označenej ako „Úverová zmluva“ vyplýva, že 16.2.2011 žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX. V zmluve sa zmluvné strany dohodli, že žalobca poskytne žalovanej bezúčelový revolvingový úver do výšky maximálne 620 eur. Žalovaná sa zaviazala platiť žalobcovi mesačne 4 % z dlžnej čiastky v termíne splatnosti vždy k 20. dňu v mesiaci. Zmluva obsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe vo výške 26,28%, 11.88%. Úverová zmluva na prvej strane v dolnej časti obsahuje dojednanie, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a. s. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplýva, že prvé čerpanie z úverového účtu bolo uskutočnené 7.3.2011, posledné 14.3.2011. V priebehu tohto obdobia žalovaná vyčerpala priebežne z úverového účtu platbami platobnou kartou alebo výberom z bankomatu celkom 612,62 eur. Do 8.4.2014 žalovaná na účet nepoukázala žiadnu úhradu.

3. Žalovaná zmluvu o úvere z 16.2.2011 uzavrela ako spotrebiteľ, teda pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobca v konaní neuviedol žiadne tvrdenia a vykonaným dokazovaním nevyšli najavo žiadne skutočnosti, ktoré by

nasvedčovali záveru o tzv. nespotebiteľskom charaktere zmluvy o úvere. Zmluva o úvere má teda charakter zmluvy o spotrebitel'skom úvere. Spotrebitel'ské úvery v čase uzavretia zmluvy upravoval špeciálny zákon č.129/2010 Z. z. o spotrebitel'ských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebitel'ov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Tento zákon má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku postavenie lex specialis. Preto súd na predmetnú zmluvu o spotrebitel'skom úvere aplikoval predovšetkým zákon o spotrebitel'ských úveroch ako lex specialis k Obchodnému zákonníku ako lex generalis.

4. V zmysle zákona o spotrebitel'ských úveroch zmluva o spotrebitel'skom úvere musí mať písomnú formu a musí obsahovať v zákone taxatívne uvedené náležitosti. Zákon o spotrebitel'ských úveroch priamo sankcionuje absenciu týchto formálnych aj obsahových náležitostí tak, že stanovuje, že zmluva je síce platná, ale úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o spotrebitel'skom úvere v prejednávanej veci neobsahuje všetky obsahové náležitosti zmluvy vyžadované zákonom o spotrebitel'ských úveroch. Zmluva neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebitel' zaplatiť vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebitel'skom úvere (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebitel'ských úveroch), a tiež údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebitel'ských úveroch). Preto súd spotrebitel'ský revolvingový úver poskytnutý žalovanej na základe zmluvy o úvere z 16.2.2011 považoval za bezúročný a bez poplatkov. V prejednávanej veci medzi stranami neboli sporné a vykonaným dokazovaním ani spochybnené skutočnosti, že žalovaná z úverového účtu počas úverového vzťahu vyčerpala celkom 612,62 eur, pričom z toho úhradami nič nevrátila. Preto súd vychádzajúc zo záveru, že spotrebitel'ský úver v prejednávanej veci je bezúročný a bez poplatkov, žalovanej uložil povinnosť vrátiť žalobcovi nevrátenú časť vyčerpaných peňažných prostriedkov vo výške 612,62 eur a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol, a to v časti žalovanej istiny a poplatkov vo výške 10 eur, úrokov z úveru v sume 497,04 eur a vo výške 26,28% ročne od 9.4.2014 do zaplataenia a poistenia vo výške 9,16 eur. Súd žalobu ako nedôvodnú zamietol aj pokiaľ ide o zmluvnú pokutu vo výške 10,70 eur z dôvodu, že v žalobe absentujú základné tvrdenia vo vzťahu k tejto sankcii.

5. Súd žalovanej vzhľadom na jej celkové pomery povolil uložené peňažné plnenie zaplatiť v splátkach vo výške 15,- eur mesačne. Zástupca žalobcu povolenie plnenia žalovanej v splátkach ponechal na rozhodnutie súdu. Súd v konaní nezistil skutočnosti nasvedčujúce záveru, že by povolením splátok majetková sféra žalobcu bola neprimerane dotknutá.

6. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Strany boli v spore úspešné čiastočne. Pomer ich úspechu bol približne rovnaký. Preto súd podľa § 255 ods. 2 CSP vyslovil, že žiadna zo strán, ako ani vedľajší účastník na strane žalovanej, právo na náhradu trov konania nemajú.

7. Proti rozsudku voči výroku, ktorým súd žalobu čo do zvyšku zamietol, vrátane výroku o trovách konania strán sporu, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v tejto časti zmenil tak, že zaviazže žalovanú na zaplataenie sumy vo výške 516,20 eur a náhrady trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu, vrátane náhrady trov odvolacieho konania.

8. Odvolanie podal z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

9. Namietal, že veriteľ poskytol dlžníkovi v súlade s úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.02.2011 bezúčelový revolvingový úver s dohodnutým úverovým rámcom (kreditný limit) vo výške 620,- eur. Revolvingový úver umožňuje dlžníkovi čerpať finančné prostriedky prostredníctvom kreditnej karty, a to až do výšku dohodnutého kreditného limitu. V danom prípade dlžník postupne čerpal poskytnutý úver v termíne od 07.03.2011 do 14.03.2011, pričom, ako vyplýva zo splátkového kalendára, dlžník jednotlivé čerpania uskutočnil výberom z bankomatu alebo platbou prostredníctvom kreditnej karty. Zmluva o spotrebitel'skom úvere, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi revolvingový úver, je zmluvou o spotrebitel'skom úvere formou povoleného prečerpania. Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebitel'skom úvere formou povoleného prečerpania sú uvedené v ustanovení § 10 ods. 1 ZSÚ,

príčom dané ustanovenie je lex specialis k ustanoveniu § 9 ods. 2 ZSÚ, v ktorom sú uvedené obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 písm. a) ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w). V danom spore súd prvej inštancie považoval poskytnutý revolvingový úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že predmetná úverová zmluva neobsahuje náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ a náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZSÚ. Ako však vyplýva z ustanovenia § 10 ods. 1 písm. a) ZSÚ, náležitosti, pre absenciu ktorých súd prvej inštancie považoval poskytnutý revolvingový úver za bezúročný a bez poplatkov, nie sú obligatónnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, a preto ich prípadná absencia nemôže mať za následok sankciu predpokladanú ustanovením § 11 ZSÚ. Súd prvej inštancie mal na danú vec pri posudzovaní náležitostí predmetnej úverovej zmluvy aplikovať ustanovenie § 10 ods. 1 ZSÚ.

10. Žalovaná ani vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

11. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcu čo do veci samej nie je dôvodné.

12. V odvolacom konaní bol preskúmaný len výrok napadnutého rozsudku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania strán sporu, a preto výrok rozsudku, ktorým bolo žalobe žalobcu čiastočne vyhovené, ani výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka, ktoré výroky napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúmané neboli, a ako také nadobudli právoplatnosť.

13. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednáwanej veci súdom prvej inštancie a neboli zistené žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14. Súd prvej inštancie správne zhodnotil, že uzatvorená zmluva o úvere z 16.2.2011 je zmluvou spotrebiteľskou a správne dospel k záveru, že je namieste aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy t.j. k 16.2.2011. Správne preto skúmal, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 tohto zákona. Nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že v danom prípade išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Súd prvej inštancie preto správne na danú vec pri posudzovaní náležitostí predmetnej úverovej zmluvy aplikoval ustanovenie § 9 ods. 2 ZSÚ, a nie ustanovenie § 10 ods. 1 ZSÚ, ako sa mylne domnieva žalobca.

15. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, ktorú uzavreli žalobca a žalovaná dňa 16.2.2011, ale nie z dôvodu, že táto zmluva neobsahovala údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., čo malo za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, ale z dôvodu nejasného uvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN). Z predmetnej zmluvy nie je zrejmé, či RPMN bola vypočítaná z výšky úverového rámca 1.500,- eur alebo aktuálnej výšky úverového rámca 620,- eur. Odvolací súd poukazuje na to, že údaj o RPMN je podľa zákona o spotrebiteľských úveroch obligatónnou náležitosťou zmluvy a tým, že žalobca riadne v zmluve nešpecifikoval výpočet RPMN, znemožnil žalovanej ako spotrebiteľovi získať objektívne informácie o podmienkach zmluvného vzťahu, do ktorého vstúpila. Takýto postup žalobcu pôsobí vo vzťahu k spotrebiteľovi zavádzajúco a mätúco. Pri výpočte RPMN sa pritom vychádza z predpokladu, že zmluva zostane platná dohodnutý čas, a že veriteľ i spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách určených v zmluve. Predpoklady pre výpočet RPMN sú celková výška úveru, výška úroku a termín splátky istiny a úroku (s výnimkou notárskych poplatkov, poplatkov za nedodržanie záväzkov ustanovených v zmluve a iných poplatkov, kde ich zahrnutie do RPMN vylučuje všeobecne záväzný právny predpis). Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov

a časť na odplatu. Úver je odplatný právny úkon. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť ako tak dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajúce z počtu splátok sú zistiteľné, čo už dobre možné nie je v priebehu revolvingu, pretože sa úver čerpá a dopĺňa, a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN.

16. V danom prípade išlo o revolvingový spotrebiteľský úver, a aj keď sa údaje pre výpočet RPMN menia podľa jeho čerpania a dopĺňania, na začiatku, t.j. v čase uzavretia predmetnej zmluvy, nič žalobcovi nebránilo, aby výpočet RPMN do zmluvy premietol, prípadne aby uviedol vzorec pre výpočet RPMN. Keďže si túto povinnosť žalobca nesplnil, bolo potrebné poskytnutý revolvingový spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy. Citovaný zákon ustanovuje určité dôsledky porušenia určitých povinností ustanovených týmto zákonom. Údaj o RPMN je údajom, ktorý zabezpečuje spotrebiteľom ľahšiu orientáciu pri výbere úverových produktov, nakoľko tento údaj by mal zohľadňovať celkovú mieru nákladov, ktoré musí spotrebiteľ vynaložiť na úver po zohľadnení všetkých poplatkov, úrokov a iných nákladov, a preto je výška RPMN jedným z najdôležitejších údajov, ktoré umožňujú spotrebiteľom zorientovať sa pri výbere úverového produktu.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo dôvodné vychádzať zo skutočnosti, že žalobca má nárok len na vrátenie sumy zodpovedajúcej prostriedkom, ktoré žalovaná reálne čerpala. Vzhľadom na výšku čerpaných prostriedkov a výšku úhrad žalovanej bolo správne, keď súd prvej inštancie žalobu v časti prevyšujúcej sumu 612,62 eur zamietol. So zreteľom na to odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietavom výroku čo do zaplatenia sumy 516,20 eur ako vecne správny potvrdil.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

20. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

21. Rozhodovanie o náhrade trov konania je vždy závislé od výsledku konania, t.j. od rozhodnutia vo veci samej, ktoré môže byť meritórne. Rozhodnutiu o trovách konania preto musí vždy predchádzať rozhodnutie o celom predmete konania, t.j. o všetkých uplatnených nárokoch (s výnimkou prípadu, kedy sa napr. konanie končí vo vzťahu k niektorému z účastníkov), len tak totiž možno posúdiť otázku úspechu a neúspechu toho ktorého účastníka konania. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie rozhodol o predmete konania tak, že návrhu čiastočne vyhovel a čiastočne ho zamietol.

22. V zmysle citovaného ustanovenia § 255 ods. 1 CSP má žalobca vo veci plný úspech vtedy, keď súd vyhovie jeho žalobe v plnom rozsahu. Žalovaný má vo veci plný úspech vtedy, keď súd žalobu v plnom rozsahu zamietne. O žiaden z takýchto prípadov v tomto konaní nešlo. Ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené, alebo kedy bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá, musí byť v zmysle citovaného ustanovenia § 255 ods. 2 CSP náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch účastníkov (oboch strán) vo veci a od úspechu účastníka (víťaznej strany) odčítať jeho neúspech (t.j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má účastník právo, aby mu druhý účastník (druhá strana) nahradil pomernú časť trov, ktoré vynaložil pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli druhému účastníkovi, je tu nerozhodná. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

23. Základné právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby postup a rozhodnutie súdu bolo preskúmateľné, aby rozhodnutie obsahovalo dostatok relevantných dôvodov objasňujúcich výrok a súčasne, aby takéto rozhodnutie nebolo arbitrárne. Toto sa týka aj rozhodnutia o náhrade trov konania. V súlade s aplikovateľnou judikatúrou odôvodnenie o trovách konania treba posudzovať v kontexte celého rozhodnutia (I ÚS 230/04). Ak súd rozhodne o náhrade trov konania, musí sa vždy zaoberať otázkou úspechu v konaní, zavinenia, prípadne okolností hodných osobitného zreteľa. Súd prvej inštancie sa v danom prípade vyššie citovanými ustanoveniami, ktoré sa týkajú rozhodnutia v časti o náhrade

trov konania medzi žalobcom a žalovanou, neriadil. Súd prvej inštancie v danom prípade žiadnej zo sporových strán nárok na náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že pomer ich úspechu bol približne rovnaký. Nešpecifikoval však, číselne ani percentuálne nevyjadril úspech resp. neúspech tej ktorej sporovej strany vo vzťahu k predmetu konania. Je zrejmé, že úspech resp. neúspech sporových strán v konaní rovnaký nebol. Súd prvej inštancie však neuviedol, ktorá zo sporových strán mala úspech prevyšujúci úspech druhej sporovej strany, ale ani to, či tento rozdiel možno považovať za taký (nepatrný), ktorý by odôvodňoval možnosť úspešnejšej strane nárok na náhradu trov konania nepriznať. So zreteľom na uvedené bolo dôvodné rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o trovách konania medzi žalobcom a žalovanou zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP.

24. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude riadiť sa názorom odvolacieho súdu, v naznačenom smere posúdiť otázku úspechu v konaní. Úlohou súdu prvej inštancie bude zároveň posúdiť aj prípadné okolnosti hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania v konaní úspešnejšiemu účastníkovi. Až následne súd prvej inštancie znovu rozhodne o trovách konania tak, aby jeho rozhodnutie vychádzalo z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci a bolo v naznačenom smere aj riadne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnené.

25. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).